

Selmeczbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felolós szerkesztő:

VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:

JOERGES AGOST ÖZV. és Fia.

A lapot illető szellemi közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több

Magánhirdetések megállapodás szerint számítanak.

Nyilt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

== Kéziratok nem adának vissza. ==

A karácsonyi misztériumok.

A küszöbön lévő karácsonyi ünnepek előtt nem írhatnánk még keresve sem alkalmoszerűbb tárgyról, mint a karácsonyi misztériumokról, ezekről az ősrégi, igazi népszínművekről, melyek eredeti alakjukban már sehol sincsenek meg, sőt a legtöbb helyen már csaknem kivészőfélben vannak.

Nem akarunk e helyütt, vagy legalább ez alkalommal, a karácsonyi misztériumok fejlődéséről beszélni; nem célunk azt sem fejtegetni, hogy a mi karácsonyi misztériumaink miért nem jutottak el azon magaslatra, melyre más népeknek.

Célunk egyszerűen csak az, hogy az egyes vidékek lelkes férfait hívjuk fel arra, hogy a divatból kimenő, s kivészőfélben lévő karácsonyi misztériumok még fűnlévő maradványait buzgó feljegyzéseik s közzétételeik által, amennyire lehet, mentsek meg.

A vidéki sajtónak igen szép és hálás szerepe lehet e téren azáltal, ha buzdít, lelkesít, s a tudomására jutott részleteket, mint régi nyelvelmékeket, megmenti az utókor számára.

A karácsonyi misztérium, nemcsak a régi századokban, de még most is igen sok helyen kedvenc időtöltése a népek.

Csak az a sajnálatra méltó, hogy a legtöbb vidéken már oly kezekbe jutott, hogy valóságos

koldulásnak vehető, minek következtében nem egy helyen be is tiltották a karácsonyi misztériumokat.

Az Arany-Gyulai-féle „Népköltészeti Gyűjtemény“ egész tömegét közli a karácsonyi misztériumok s játékoknak; s utabban a „Magyar Nyelvőr“ is sűrűn közli az egyes vidékek e nemű játékeit.

Mindezen közlések azonban még mindig nem merítik ki a nyelvelmékekben valóságos kincseshányát tartalmazó eme misztériumokat; az eddigelé közlöttékben még mindig csak rommaradványait szemlélhetjük a sokszor klasszikus becsű részletekkel bíró és őseredeti költészettől duzzadó misztériumainknak.

A legtöbb vidék karácsonyi misztériuma irodalmilag még mindig ismeretlen. S kitudja nem-e éppen a még így előbukkanó misztérium-részletek fogják megadni a kulcsot ahhoz, hogy hajdani, ősrégi karácsonyi misztériumaink rekonstruált alakban ismét elfoglalhassák azon kört, melyet egykor betöltöttek.

Tudjuk ugyan máj az eddigelé ismertekből is, hogy egyes vidékek misztériumait tudákos érintések kiforgatták eredeti jellegeikből; tudjuk azt is, hogy némely helyeken ismét egész a trágárságig süllyedtek azok; azonban a szakavatott nyelvtudós mindezekből nagyon könnyen levonja magának a következtetéseket, s biztos kritikával állapíthatja meg azt a nyelv-

kincset, mit a nép naivsága és egyszerűsége s a népies poezis teremtett.

Ila az egyes vidékek misztériumait nem is szakavatott kezek, de annál ügybuzgóbb megfigyelők gyűjtik össze, bizonyos meg lehet majd a régi, középkori karácsonyi misztériumot teljes egészében, annak minden költészeti szépségeivel, s nyelvelmékeivel együtt állapítani.

Mentsük meg tehát a még megmenthetőket; lessük el a nép ajkáról ugy, amint azok előadatnak, s közöljük minden kommentározás nélkül. A nyelvelmékek iránt érdeklődő tudós majd kiaknázza azokból a valódi kincset. Eltávolítja majd azt a tenyészetet, mely nem hozzá tartozik; elkülöníti majd mindazon elemeket, melyek idegen betolakodás jellegével bírnak; kiválasztja mindazt, mit a misztérium költészetébe idegen kezek csempészték be; s ekként teljes egészében elének állítja, elének varázsolja azt a misztériumot, mely mint liturgiai kiegészítő rész ajtatos multságát képezte a középkor fiainak.

De nemcsak nyelvészeti és irodalmi szempontból tartalmaznak ama még ismeretlen, még fel nem kutatott karácsonyi misztériumok kincseket, hanem történeti szempontból is megbecsülhetlen adatokat szolgáltathatnak.

Hány olyan karácsonyi misztérium lehet, melyben a katolikus egyházi énekek mellett a protestans zoltárok és énekek akkordjai esendülnek meg. Ezek biztos következtetést hagy-

TÁRCZA.

Három karácsony est.

Nagy társaság volt L. . . . éknél. Vendégszerető házuk termében együtt volt a város színe java. A fényesen kivilágított, hegyomános karácsonyfa törcsig megrakva mindennél, mi örömet szerz kicsinynek nagyoknak egyaránt, csillogva, ragyogva osztotta fényzőmöt czerfelé.

Derült mosoly sugárzott minden arczról: a szépségben-kellemen egymással versenyző szép leányok vidám nevetéglése közben alig vevék észre jöttömet.

Futólag áttekintém a fényes társaságot; szemeim egyet kerestek csupán: egy szöke fűrtű, angyal arczú kis leányt, ki már régóta bírta szívemet, kitől ma vártam a boldogító „Igent“ — a legszebb karácsonyi ajándékot, melyet csak egyszer nyerhetünk el életünkben, midőn — romlatlan szívünk egész hevével, egész odaadásával szeretünk.

Hamar feltaláltam. — Egy, pálmák által elrejtett — kis kereveten ült, kérdőleg figgesztve reám szép fekete szeméit s erőltetett komolyság alá rejtve pajkos mosolyát.

Megyezéstünkhez híven csak emyit kérdék tőle: „Igen“?

Egy halk, nagyon halk „Igen“ felelt reá s még is úgy feldobogott tőle szívem örömeiben.

Kedvesem arczáról egy pillanatra eltűnt a mosoly; de a következő perczben vidáman ugrott fel, s nevetve sugta fülembé számtalanszor, egymásután „Igen, igen igen, a papa beleegyezett, s holnapra várják szülőim, hogy nyíltan megkérje kezem. — ha ugyan, s itt oldalvást bamis pillantást vetett reám — „ha ugyan kellek magának.“

Hogy kell-e?! . . . Szerettem volna oda borulni lábái elé s esőba fűrésztetni a kedves ajkakat, melyek

oly megmérhetlen boldogságot öntöttek szívembe! Mily édes volt a kezesed is, melyet piezi kacsóira lehelhetek! . . .

Életem legboldogabb karácsony esteje volt ez. Ki gondolta volna akkor, hogy jövőm egeről oly gyorsan áldoz le a nap?! . . .

* * *

Elmúlt egy év, mint rövid édes álom, melynek minden kis emléken oly boldogan tud elmerengni szívem. Ismét karácsony esteje van. Rídeg bánatos karácsony est.

Szegény nóm élet és halál között vívódik.

Félve, remegve állok szobája előtt lelkenben feleled a rövid mult minden kedves emléke újra, s végtelen fájdalmat kelt nyomán a jelen.

Egy örökké valóságnak tetsző, kínos óra után dult arczal lép ki az orvos. „Vigasztalódjék barátom, legyen erős: nejének már csak perczei vannak az életből. Siessen hozzá, látni kívánja őnt.“

Ma sem tudom, mi adott akkor erőt megmérhetetlen fájdalomamban, hogy követni tudtam az orvos szavait.

Szegény asszony ott feküdt sápadtan, hervadtan, mint egy korán letepett fűs virág. Bágadt mosollyal fordítá felém sötét szeméit, melyeknek hajdani fényere, reá vetette már árnyékát a halál, s elhalo hangon sutogá:

„Látod édes Jenőm, mennyire agódtál érettem, pedig semmi bajom már, csak nagyon gyenge vagyok aludni vágyom. Csókoldj meg édes! Igy! . . . Jó éjszakát!“

De miért folytassam? Szívemet sebzik e fájó emlékek.

Meghalt. — eltemettem. Követte őt a kis fiu is, ki ártatlan okozója volt halálának. Elvitte magával messze, — oda „hol háza fölött szép zöld a föld.“

* * *

Ne mondja senki, hogy az emberi szív megreped bűjában és hogy a fájdalom ölni képes!

Mindentől elhagyatva egyedül gyászom fájdalmi követtek híven, s keserves magányomban mégis itt ért a harmadik karácsony est.

Asztalomon előttem áll kedvesem képe; édesen mosolyog most is reám, méltázó szemével mintha azt kérdezné: Nem jössz el hozzánk e szent estén, nem látogatsz meg csöndes lakunkban?! . . .

„Megyek édesem, megyek; nem feledtelek el, hisz értettelek élttem, titeket szerettelek csupán!“

Kint zimankós, hideg volt a téli éj, s én mégis úgy vágytam látni a temetőt! Bántott a mulatozók vidám zaja; úgy sajgott szívemnek minden vig kaezaj, mit fülemből hozott a sivító szél, hisz mindez csak fájdalommat tetézte.

Sietve mentem át a néptelen utcákon, a fényes ablakok lassankint eltűnédezték, s csikorgó lépteim nem sokára, a temető járlatán havában hangzottak el, Mily szép ilyenkor a temető! . . . Sötét gyász van föléje az éj, s a természet zavartalan esendje, mintha mely fájdalommal osztoznék bánatunkban. Kedvesem sarkövéhez támasztom forró fejemet, lellem bele merül lassanként a multba. látom mint bajtja vállamra szerelmesen szép szöke fejét, érzem, mint fonja nyakam köré karjait, mint simogatja végig homlokomat puha kis kezével, hallom boldog suttogását; ajkamat esőjka melegíti fel: aztán beszélek neki örök szerelemről, tartós boldogságról, s szívemnek azt sugja valami, hogy ő közel van hozzám és megért.

Lajka.

Elmenyeim 48-49-ben.

— Vége. —

Vág-Ujhelyen már találtak barsmegyei nemzetőröket. Sok baja volt a szegény zsidó kereszteseknek velők, mindenki fizetni akart, de 5 fritos bankóval; apró

nak arra nézve, hogy az illető helyeken a felekezeti türelmesség talán már évszázadok óta gyakoroltatott.

S hány olyan misztériumi jelenetet puhatolhatunk még ki, melyek az egyes vidékek epochális eseményeire deríthetnek nagyobb világot.

De nem folytatjuk tovább, mert ezek fejtegetése igen messze vezetne el bennünket.

Midőn tehát az ez iránt érdeklődők figyelmét és buzgóságát ujjalag felhívni, még csak azon örömlünknek akarunk kifejezést adni, hogy újabb időben nagyon sok helyen ismét felkarolták a régi karácsonyi misztériumok előadását.

De hogy ezen misztériumok ősereditéségükben adassanak elő, azt csak úgy érhetjük el idővel, ha az itt-ott rejlő, napfényre kerülő gyöngyszemeket egyenkint kutatjuk fel, s kincseket érő füzérbe kötjük össze.

Corydon.

Levelezés.

Korpona 1891. Decz. 15-én.

A választási mozgalmak a korponai választókerületben is izgatottságban tartják a kedélyeket. Folyik a kapacitatio az eddig hangzatosított jelöltek mellett a választó kerület minden zugában, abba a szerencsés, jobban mondta szerencsétlen helyzetbe jutottunk, hogy kerületünkben kormány párti programmal két képviselő jelölt nevét is hozták forgalomba. Ámde a kerület színe java Báró Nyáry Béla az eddigi képviselő mellett foglalt főmőr állást, mit mai napon megtartott beszámolója fényesen igazolt.

A kerület intelligenciája csekély kivétellel mind megjelent meghallgatni Báró Nyáry Béla orsz. képviselő beszámolóját, mely kiterjedt az országgyűlési ténykedés minden fontosabb mozzanatára, cseccelve a kormány tívűvö mitködését, melynek kapcsán ráutal azon szövegre is, mely a kormány kebelében egyszer s a párthoz való viszonyban is szilárdul fenn áll.

Az igen nagy számban összegyűlt választók élénk tetszés zajjal fogadták szeretett képviselőjük világos és a helyzetet híven feltáró beszédjét, mely után Machovich Izidor esp. plébános kelt fel és mint a helybeli szabadelvű párt élnöke e párt megbízásából kérte fel Nyáry Béla barát, hogy a képviselő jelöltséget elfogadja. Mire az eddigi képviselő és az ezutáni képviselő lelkes eljenzés közt válaszolt és megköszönvén a polgártársak benne helyezett bizalmát, elfogadta.

Machovich igen szép és az itteni viszonyokat híven vázoló beszédét — mely Holzer János indítványá-

pénz nem volt, hát verekedés is támadt. Brúnózon lehetett, mikor estve a faluba érkeztünk, úgy szakadt az eső hogy kevés hiányzott, hogy a tüzőrségünk az ellenség táborába nem került, csak az arra menő parasztok tartoztatták vissza őket.

A parancs 5 órakor reggelre szólott. Ott is álltunk nagy esőben egy óra hosszat; küldtem Pruchpergert a szomszédos kastélyba, hol tanácskoztak a vezényelő urak, egy rövidebb úton akartak Göding felé nyomulni, hogy az ellenségnek ott a hidait szétrombolhassuk ágyúkkal és őt feltartóztassuk, mert Guyon már akkor N. Szombat felé közeledett: de a parasztok kijelentették, hogy 8 ókor sem lesz képes ezen az úton egy ágyút felhúzni, mert az út rossz és az eső meg jobban megromlalta. Vegre tehát megint lefelé indultunk, jobbra kanyarodtunk és délben értünk Korompára. Ebéd alatt megint el voltam foglalva a zsidó koresmárossal, mely idő alatt Brunzvígh grófné a tisztikart és az önkénteseket megvendégelte. Mikor embereimet felállítottam, a grófné utánam küldte az inast, hogy nekem is keszen áll egy borjú szelét és egy pohár bor. Azután elindultunk Nádasd felé. Délután hallottunk a mellékvölgyben ágyúzást.

Már egynéhányan erdőben német katonákat is láttak miért is 2 huszárt fel kellett küldeni a hegyre, akik azzal a hírrel jöttek vissza, hogy a mellék tájékban folyik az ütközet.

Mikor Nádasdra értünk, már Guyon is tovább kergette az ellenséget és mi az elesetteket láttuk, a kiket a csatateri hienák levették tőlünk és mi megint ott álltunk az esőben, nem tudtuk, mitévők legyünk. Természetesen visszafordultunk és kerestünk szállást. Megpillantottunk Windischgrätz kastélyában vilagosságot, oda mentünk. Hosszú asztaloknál találtuk nemesek a parancsnokságot, de más tiszteteket is, köztük egy Eszterházyt. A házi úr egy ügyvivő magyar ember minket is szívesen fogadott és mi is kaptunk vacsorát és bort. Egy mellékszobában volt madraz, szalma, oda mind-

ra kinyomtatni is rendeltetett — az egybe gyűlték szűnni nem akaró éljenzessel és tapssal fogadták. Mind ezekből, csak nem biztosra vehette a nemes Báró, hogy a választó kerület bízalma nemesek hogy el nem evült, de hatványozódott.

Említésre méltó még, hogy ma a korponai választó kerület szabadelvű pártja kivált a megyei szabadelvű párt kebeléből, s elnökei lettek Machovich esp. plébános, id. Hoffmann Sándor és ifj. Holzer János megyei közbirtokosok.

Báró Nyáry Béla megválasztása biztos!

Délben megülte az összegyűlt közönség az áldomást, 2 helyen körülbelül 300 teritékű banket volt.

A toaszok sorát a jelölt kezdte meg éltetvén a miniszterelnököt, mint a szabadelvű párt vezetőjét és miniszter társait, majd Poljakovits Iván stb. éltette a jelölte.

A cigány meg adta a rust, és kísérte a rögtönzött kortes nótákat is.

Böös dec. 15. 1891.

Igen tisztelt Szerkesztő Úr!

A Selmeczbanyai Híradó 50-ik számában ön azt ízeni nekem: „Szívesen vennék abból a régi fajtából egyet mást“. Kérem szépen, ez nyílt provokálás, a melyet válasz nélkül hagyom nem lehet.*)

A mennyre emlékező tehetségem a múltba pillantani enged, eddigelé három tárczaikkem látott az ön lapjában napvilágot. Az első: „Mikor az ember házassodni készül“ . . . hát bír' én azóta szerencsésen meg-házassodtam' s mivel lutheránus létemre is a házasságot „szentségnek“ tekintem és így felbontathatlannak. — ez a théma tehát róam nézve egyszer s mindenkorra befejezett dolgot képez, melyről még egyszer a fentebbi ezin szerint nem írhatok.

A második tárczaikkem a „Karácsony est“ volt. . . Ez valószínűleg ezújén is olyan fajta lesz mint volt tavaly; ismét meggyűződik a karácsonyfa gyertyáit mindenfelé, . . . megint adnak egymásnak karácsonyi ajándékokat az emberek, . . . megint megsüti és megiszik a mákos kalácsot és aztán megint . . . megint minden vissza tér a régi kerékvágásba!

No kérem szépen ezt újra csak nem írhatom le? A harmadik tárgya a „Kávé“ volt, — ezzel már érdekesebb volna ismételtlen foglalkoznom, mert hát! kiapadhatatlan az ő forrása!

Különösen a vidéki sajtó kegyelettel emlékezik meg Cnba szigetéről, mert ez adja azokat a valódi szemeket, a melyek kellő methamorphozis után, oly sok eszmét és oly sok megbeszélni valót hoznak napvilágra!

De én mégsem írok másodszor is a kávéról, mert

*) Köszönet a válaszáért. Ilyennek mindig szívesen állunk elébe. Szerk.

nyáján lefeküdtünk, de nem aludtunk, mert a mellékszobában Kempelen báró hadnagy, akinek egy ágyú golyó egy lábát szakította el, egész éjjel jajgatott.

Reggel talalkoztam az úton Breznyik tanár úrral, akit még az eskü előtt Benyeczky mint teljhatalmú futárt előre küldött. Az oly szíves volt engem kocsin Nagy-Szombatba vinni. Kardhordó a többivel megint Korompán át szintén N. Szombatba jött. A polgárság minket szívesen szállásolt el, mindenki iparkodott a eszűdát, a melyen már talp nem volt, igazítani.

Egy napi pihenés után indultunk vissza felé, Galgóczon Kardhordó minket elbocsátott, mert ő más utat választott. Gombossy Janesi fiatal barátom pénztárosunk oly szíves volt engem kocsin Nyitrára vinni a főispán ő Méltósága Br. Jeszenák oly szíves volt minket elfogadni, mi elbeszélte neki a történeteket, akkor még nem sejtette szegény az ő gyászos halálát.

Innen egyenesen Leván át Selmeczre jöttünk, a többi urakat az uton álló hölgyek elfogalták, mert a barsi nemzetőrök még nem jöttek laza. A rossz nyelvek azt beszélték, hogy a zászló átadásánál csak a zászlótartó és a dobos jelentek volna meg a városába előtt. Azt jobban mondhatná meg az itt lakó mindenkitől tisztelt kartársam Bellushitz bányatanácsos ur. Még egyszer mozgósította Benyeczky a selmezi nemzetőrséget, akkor pedig már többen jelentkeztek és a tisztikar is Körmeözön egyestlve a nemzetőrökkel két csapatot alakított, az egyik vadász csapat, melynek kapitányává Antalffy lett megválasztva, a másik csapat választása a városházán történt.

Megválasztották kapitányává Heinecz Ádámot, főhadnaggyá Somszkeóy bányatanácsost és engem hadnaggyá.

Epen ebédén voltunk, mikor Benyeczky küldöncze parancsot hozott, hogy haza mehettünk, mert ő már a Hurban csapatát Budatyin-nál szétverte.

Ezek az én 48-diki élményeim.

Gaitner Tivadar.

attól tartok, hogy incognitóm daczára is megneheztelnek a kavés nénikék, már pedig én sokszor tapasztaltam, hogy velök nem jó hadi lábon állni.

Ime láthatja igen tisztelt Szerkesztő ur, hogy a régi fajtából mit sem szedhetek elő, — kénytelen vagyok valami újat írni.

De — öszinten szólva — határozott tárcza anyagom nincs, mert így Karácsony és új év felé elég dolga van az embernek a saját szorosabb értelemben vett tárczájával, a mely aztán új esztendő után esendesen fájó szívvel érezeti utnak az összekuporgatói közös ügyes banknotákat, hogy helyet adjon a reszben és egészben kifizetett kontóknak!

Azt hiszem nincs prózaibb szó — még a legvaskosabb szótárban sem ennel fizetni. Erre is el lehetne enekelni — egy kis poetica licentiaival ezt a nemet verset;

„Wer das Zahlen hat erfunden
Ihat an die Poesie nicht gedacht
Sonst hätte er seine Stunden
Mit was Bessern zugebracht.“

De ha mikor olyan nagy szó a : muszáj! Azt mondják ugyan, hogy a „nem lehet“ még nagyobb, de a legbizonyosabb az, hogy e két szó vagy fogalom tetest öltve örökös harcban áll egymással.

Adja Isten, hogy az új évben kibéküljenek!

Az ön becses lapja igen tisztelt Szerkesztő ur olyan nekem, mint a Saharán vándorló karavánnak a zöld oáz, mert valahányszor Kedd reggel van 's így a Híradó nálunk bekészült, mindannyiszor oda képzem magam abba a szép hegyes völgyes pátriába, a hol megterem a föld méhében az érez, a föld hátán a fenyőfa 's a hol nincs többé differitisz!

Bizony bizony kár volt azt a nagy „lefoglalást“ eszközölni, hát ha csakugyan nyert volna valamit a szenvedő emberiség; is ez lett volna a legjobb Kriszt-kindli a gyermek világra nézve.

De hát így szokott az lenni rendesem: sok okos ember soha sem fér meg egymás mellett. Ha Aesopus élne, még egyszer megírná a farkas és a bárány meséjét.

Még valami közérdektől dologról kellene írnom, csakhogy az én tanyám messze esik Selmecz-Bélabánya sz. kir. és törvényhatósági joggal bíró városától 's azután mi itt sem delegáltunk, sem zsinatot nem ülünk 's parlamentünk nincs. csak az országos Budapesten, no meg igaz a kis parlament itt a jegyzői hivatalban. Hanem azért itt is vannak dolgok. Jelenleg a dísznövelés és az arnyékukat előre vető képviselő választási mozgalmak.

Az előbbeni voltaképen házi ügye 's privát tárczakérdése mindenkinek, az utóbbi pedig egy készülődő harc elejele, mert hát lesz szabadelvű, nemzeti párti és antiszemita jelöltünk. Válogathatunk bennök.

A nép fia pedig azt tartja, a mit a fülemile füttyről mesél a rim, hogy ráírt mind a két szöbere 's aztán:

Nőveremhez.

Bizalmas közlemények.)

III. Fejezet.

Kötődés.

Azt hittem végem van, azt hittem megszűnt kebelben a szív dobogni, kedves nénikém! . . . Bizony furesa volt, olyan, mint egy gonosz álomkép, mely halálra ijeszt a félnék emberi képzeletet . . . Szerencse, hogy tova tűnt, mint az a véres felhő, mely pillanat alatt beborítja a tisztát, kek eget . . . Gyorsan jelent meg a boldogság zavartalan láthatárán, ijeszto merveket öltött, megfagyaszta ereimben a vért, halálos gondolatok viharját kelte fel az agyban . . .

* * *

Istenem! hát úgy történt a dolog, hogy egymás mellett ülünk mind a ketten . . . Gyöngyömi kedves kis fekete harisnyát kötött, kezei serényen forgatták a kötötüket, míg esnós fejceskéje mind jobban és jobban a kötésre hajolt.

Nema esend uralkodott különben a szobában, hacsak, tekintetbe nem vesszük a vidáman duruzsoló tűz zaját és hangosan dobogó sziveinknek vészjelző zakatolását. A kanári madarak, ha a szobában lettek volna, ijedten dugták volna össze kalitkájukban a fejüket, a csintalan legyek ijedten rezzenek volna össze, ha véletlenül a szoba meleg levegőjében röpködtek volna . . . Ózondús a levegő, tele villamos szikrával a lég, mely tompán nehezült a kebelre . . .

Valamilyen bizonytalan érzés rabul ejté a szívet és gyorsabb keringésre indítá ereimben a vért . . . Mint valami indián törzsnek félelmetes főnöke, kezeimben tartottam diadalmasan azt a nagy fekete gyapot gombolyagot, melyről sebesen peregetek le egymásután a szálak, hogy esnós rendbe sorakozzanak azon a jöli bas-n, mely kaczerkóva forgott kedves leánykám fehér újjacskáit között.

„Nekem fityűl, nekem fityűl

Kendtek pedig elmehtetnek! . . .

Az a kérdés kinek lesz több elfityűlni valója,
Még valamiről!

December 15-ike van és újra hajtó ágak, 's 12 fok meleg Celsius szerint, jellemzik időjárásunkat.

Ezidén ugylátszik lüster kabátban jön el a Jézuska!

Hozzon sok előfizetőt a „Selmeczbányai Híradó”-nak 's a mennyiben már ez évben nem leveleznek B. Ú. E. K!

Különfélék.

— **Administrátorra** a helybeli r. kat. plebánia hivatalhoz Sárnér János s. lelkes néveztetett ki; mely kinevezés híret a r. k. egyház hívei általánosan örömmel vették.

— **Ministeri elismerés.** A m. k. kereskedelemügyi ministerium Vadas Jenő itteni akad. tanárnak mint az 1891. évben Temesvárott tartott délmagyarországi ipar és mezőgazdasági kiállítás végrehajtott bizottsága tagjának a kiállítás létesítése illetve rendezése körül kifejtett hasznos szolgálatait a magyar királyi kormánynak köszönetét fejezte ki. Az ezt tartalmazó okmányt e napokban kézbesítette városunk tanácsa a kitüntetésnek.

— **Az év. lyceni ifjuság hangversenye** esemény számú, de válogatott közönség előtt folyt le f. hó 13-án. A műsor első darabját a „Dalegyveg” et a nagy zenekar játszotta el sikeresen Bender Ottó primás és karmester szakavatott vezetése mellett. Ez után a férfiak lépett fel Kúckenek „Normann dalá”-val, melyet szintén zajos helyeslés követett. Az „Andante du Quatrième Quatuor” című duo, melyet Bender Ottó ügyes hegedűjátéka s Clement Károlynak a harmonium kezelésében való jártassága élvezessé tett, a megérdemelt tapsban is részesült. Schubertnek e darabja után a vegyes kar Palotásnyak „Csónakos”-at adta elő; A műsor 5. pontját Lehoczy Miklos monológia kepezte, ki „az orn”-című vele magánbeszédet mondotta el szótolt ügyességével s elevenességével. Utána Ivanovics „Phryas” keringőjét játszotta el a kis zenekar, elismerésre méltó gyakorlatossággal; a talpat csiklandó nótá elhangozta után lelkes eljenzésben tört ki a közönség, melyben a férfi kart is részesített, miután a „Száll a madár” kezdetű gyönyörű dal utolsó sorai is elhangzottak. Befejezettül Szabady „Török-magyar induló”-ját hallgattuk meg; a nagy zenekar játszott s mint eddig mindig, úgy most is jelentékeny tanúbizonyát szolgáltatatta ügyességének. Erel az előadás véget ért s a műkedvelők kiknek igyekezete valóban megérdemelté volna, hogy játékkukban számosabb közönség gyönyörködjek, jól végzett munkájuk után pihenni tértek.

— I. — S.

Hirtelen valami rettenetes gondolat villant át a lelkeimen és én idegesen rántom meg azt a fekete fonalat, melynek végét kezeimben tartom . . . Pillanatra megáll a gépezet, a tük is mosolyogva pillantanak reám, mintha mondani akarnák: „Jaj be melegünk van!”

A sűnos szöke fej felegyenesedik, a rőzsás arcz komoly, azok az angyalian ártatlan nefelegjűk szemek haragosan villannak meg . . .

Lám! Gyöngyömő haragszik reám . . . Istenem! vajjon mi történhetett? . . .

És azok a vérpiros ajkák, melyek máskor isteni mosolyra szoktak nyílni, most ridegen ejtik ki e kegyetlen szökat, mik vérsre tudják sebezni a szívet:

— Ej! hagyja szabadon a gyapot szálat, még el fogja szakítani!

Aztán újra kötésre néz a leányka, kezd dolgozni, míg nekem oly fájó kínt okoztak szavai. Nem tudtam elgondolni, mi lelta ma Gyöngyömöt, hogy így beszél velem, mikor úgy ismerem, hogy még haragudni sem tud, maga a szelíd jóság! . . . Máskor hogy összegubancoltam a gyapot fonalát, Istenem! de még hogy! . . . Alig tudtuk kibontogatni a kuszált szökatokat és a kis leánykám nem haragudott meg reám hamis ügyetlenségem miatt, de mosolygott, sőt vidáman kacagott, mikor hasztalan erőlködésem közben bizony kettészakítva a fonalat, olyan ijedt tekintetel vettem feléje, mintha legalább is megbájláló bünt követtem volna el!

. . . Nos, az akkor volt, mikor szépen árasztotta szét vidám sugarait a nap és nem most, mikor künn unalmasan esunya az idő feliesnek látszó masquejával . . .

— Mondja Gyöngyömő, hát haragszik reám? . . . es miért vajjon, ha megengedi ezt a kérdést? . . .

A fehér újjak, mintha valami benső érzelm hatása alatt megremegtek volna, sőt az egyik kötőti ki is hullott az ügyes újjak közül és halk koppanással esőrent meg a padlón . . . Felvettem a tüt, a leányka át vette kezemből, aztán nem szólt semmit . . . Minék is szólt volna? . . .

— **Táncz.** Szőlősy Manó jeles tánczmestertünk mult vasárnap mutatta be ez idei tanfolyamának eredményét a Sembery-teremben, mely alkalommal szép számú közönség gyűlt ott egybe. A ki a kőrmagypárt jellegének és szép zenéjének megfelelően akarta látni, az ott láthatta. A quadrille távol állott attól a lángha mozgású járáskeléstől, attól a lusta csoszogástól, a mi a bálók négyeseinek oly annyira bántó és untató sajtásága. Az új „társalgó” tánczot, melyet Szőlősy mutatott be itt először, szinten szépen jártak tanítványai és meglepő biztossággal. E soraink élere bizonyos czézzal álltunk „táncz”-ot és nem „próbá”-t vagy „tánczpróba”-t; mert ez valóban táncz volt, mit itt látunk, olyan, a minővel más tanfolyamokban s bálókban is kellene találkozunk, de a minővel nem találkozunk sehol. A lánghaság befeszülte magát a tánczmesterek programjába is, es nagyon sokan oly szokásokat honosítanak meg tanfolyamaikon, a minőket tanítványaik írnak elő, nem pedig azokat, az egyeket a táncz műzsája szab elejők, így aztán az az egy a száz közül, a ki következetes marad a régi elvekhez és hűen törekszik szolgálni a műzsát, csak is a legnagyobb szigorral képes a parketten annyira honossá vált figyelemzetlenséget a tanórákban elfojtani s Terpsychorének is a kellő tiszteletet megszerezni. Megengedjük a versenyt e téren is, de e verseny ne legyen rovására a szépnek, a jó izlésnek.

— **Műkedvelői színelőadás.** A f. hó 12-én a városi kerületi egyet selmecei fiókegylete javára Farbakyné Kürthy Piroka ő nagysága védnöksége alatt igen sikerült műkedvelői színelőadás volt a városi vígadó nagy termében, mely alkalommal Csiky Gergelynek a „Buborékok” e. vigjátéka került színe. A termet nagy számú közönség töltötte meg ez alkalommal, mely a jó előadás minden egyes kiváló mozzanatát elismeréssel taposolta meg. A rendezés nehéz feladatát sikeresen töltötte be Schauschek Gábor. Az egyes nehéz szerepeket kiváló szorgalommal és lehető jó alakítással mutaták be a műkedvelők, mi által a kritika díszesetét ki érdemelték nagyon is. Főkepe Szidónia nehéz, farszót szerepét játszotta élénk figyelem, gondos alakítás mellett Tirts Jolán kisasszony, miáltal bőven aratta a tapsokat, melyekkel csaknem minden jelenésnél elhalmozták. A másik kiváló női szereplő Lehoczy Elma kisasszony volt, ki mint Szeraphin, Rábaynak neje olyan pathetikusán szavalt, élénk, maró fájdalmaít igazi bensőségrel adta elő, hogy a közönség nyílt jelenés közepette jutalmazta meg szép játékát. E két női szereplő volt az előadás két kiváló hősnője, míg a többi szereplők is hozzá járultak az előadás korrektségéhez. A férfiak közül nehéz szerepében, mint Sohny Ignac Schauschek Gábor ügyes áttanulmányozott alakításával, Biok Zoltán (Morosán Demeter) ajkáról egy jó mondás sem röpönd el hatástalanul; a nézőnek nevető izmait folyton foglalkoztatta s mondhatjuk: kellemesen és e hatást az ezen szereppel jámi szokott túlszáz nélkül érte el. Lisz

— Már megint valami ügyetlenséget követtem volna el, Gyöngyömő, hogy annyira megnehezítel reám? . . . kérdeztem szomorúan, lehagoltam tőle, miattl pizény kacsóit akartam megfogni.

Bosszúsán vont el előlem a kezét és nagyon komolyan annyit mondott:

— Láss, jobb lesz, ha békén hágy, mert ninesen semmi kedvem ahhoz, hogy velem enyelegjen . . .

Enyelegjen! azt mondta, hogy én enyelek vele, a drága mindenségemmel, a kedves, ártatlan lelkével!

— Gyöngyömő! hát enyelegnek nevezni az én édes boldogságomat? nem sajnálja megsebezni szívemet e kegyetlen szöval, mely éles törként hatol a lelkeimig . . . Gyöngyömő, ha vadolni akar engem valamivel, hát adja elő vadját is, hogy igazolhassam magamat, hiszen így a kötes bizonytalanság zsakmányának tesz ki.

Felémelte a fejét, reám szegette a szeméit, aztán közönyösen, vállat vonva, annyit szólt csak:

— Én, vadolni, őnt! . . . Isten mentsen!

— Nem értem, Gyöngyömő, igazán nem értem, rejtély előttem az egész . . . Nos, mondja, hogy haragszik reám! . . .

A leányka idegesen toppantott egyet a kis lábával a szőnyegen, aztán a zöld postóval bevont atalton forgatni kezdte az Illustrierte Frauenzeitung legújabb számaít.

— Ma rosszkor jöttem úgy látszik; távozom. Gyöngyömő, nehéz szívvel bár, de . . .

Felémelkedtem a székemről és egy lépést tettem feléje.

A kedves leányka meg sem mocezzant, sőt hidegen szóllt:

— Ha ugy tetszik, miért ne! . . . de . . .

(Folyt. köv.)

kay Ida (Malvin) Urban Ilma (Gizella) Urban Irén (özy. Szereczkyné) Massányi M. (Aranka) kisasszonyok kedves jelenségek voltak s szinten folyékonyan tudták szerepüket, Preineszberger B. (Rábay osztály tanácsos) biztos volt szerepében s érzéssel beszélt; Faragó Gy. (Tamás) átértette a családott szerelem mely fájdalmaít, férfias, érezes hangja kiválóan alkalmas volt erre Rimler Pál Gombos ügyvéd halátlan szerepét jól töltötte be Lovik B. jó Chupor Aladár volt s ha vonatottabban beszél vala, kiűnő gigerlínok vált volna be, Tomassek M. (Béla orsz. képviselő), Kützi Árpád (Robert), Urban Gyula (Hámor) szintén hozzá járultak a sikerhez. Bogsch Aladár mint Bangó kereskedő-segéd ügyesen hajlongott, Liposits Todor, Vlaszaty Ödön megfeleleket inasi szereplőknek. Martsek Lajos ezuttal is kiűnő sugónak bizonyított, a közönség nem hallotta egy szavát sem, de a szereplőkkel minden szót megértet, sőt még figyelemzetésre is jut ideje. Az egész előadás azt a benyomást tette reánk, hogy a műkedvelők közelebb állottak az íróhoz, mint a nagyközönséghez, annak gondolatát, eszméit igyekeztek érvényre juttatni, ő neki igyekeztek tetszeni, mi által azt érték el, hogy a közönséget is oda vonták a muzsa körébe, a hol elfeledte azt, hogy csak szórakozni jött a színházba, mert bizony tanult. okült is, s ez okulás kellemes benyomását nem takarta el a 11 órakor legördülő függöny, éreztük azt aztán is.

— **A szomszédból.** Hontvármegye f. hó 14-én tartotta rendkívüli közgyűlést, melyen a többi között az 1892. évre érvényes virilista névsor állapított meg s határozataba ment, a megtrült megbízottsági tagsági helyeknek választás úján leendő betöltése. A közgyűlést b. Roszner Ervin vezette, ki szép szavakban emlékeztet meg Vaszary Kolosnak, az ország primásává történt kinevezéséről, amelynek kapcsán az állandó választmány javaslatba hozta a vármegyének, a primási beiktatási tüneményén diszkvalifikált állami képviselőségét. Az állandó választmány javaslatá mellett Majthényi László b. mondott szép beszédet, amelyből közöljük a következő részleteket: Hazánk történelme és törvényei tesznek tanúságot azon állás kiváló fontosságá mellett, melyet a primás, esztergomi érsek elfoglalt. Még a mult században köszönetet mond a törvényhozás III. Károly királynak, hogy a primást, az akkori római szent birodalom hercegi rangjára emelte, az ezen század folyamában hozott törvényekben a primás jogaiba vissza helyeztetni és fentartani rendeltetik, a királyi kettős pecsét örvésével megbizatik; de az újabb időben is 1848-ban, midőn egy tíz évig tartott alkotmány-vizsly után az uralkodó és nemzet közötti kibékülés hajlamának első tünetei mutatkoztak, az akkori bíbornok primás elhöklete alatt tartatott meg Esztergomban azon emlékeztés emlékeztel, amelyben a képviselőválasztásoknak az 1848. V. trv. czikk értelmében való eszközése megállapítottat s azzal a jogfontosságá diadalának alapja letétezt; a főrendiház szervezetét módosító törvény a primás közjogi állását ezen törvény által nem érintetnek jelenti ki s köztudomásu dolog, hogy legújabbban, illetékes tényezők mily súlyt fektettek arra, hogy a primás székhelye a fővárosban legyen. Számos egyebeken kívül mindannyi momentum, melyben az egyházfejedelem által elfoglalt állás fontosságának elismerése nyer kifejezést. Azonban az egymást követő események fejleménye, miként mindennél és mindenben, ugy nálunk is gyakorolta átídomító hatását, így azon átalakulás mellett, melyen Magyarország 1848-ban keresztül ment, a parlamenti rendszer meghonosítása után, a primás állása sem maradhatott teljesen érintetlen, a mily mértékben táglut a parlamenti rendszer tényezőinek jogköré, annyival szorult szűkebb korlatok közé a közelet különböző elemel által betöltött ténykedés tere, de viszont fokozódott ennek belterjessége. Az ország alkotmányának megvédése, bár honnan jövő támadás ellen, a jötkönységi, tudományos művelődési törekvéseknek vallásos irányban és magyar nemzeti szellemben való előmozdítása, a növendékpapásnak vallásos, hazafias szellemben való kiképzése, a nagy terjedelmű bírtokok közzgazdálattal hasznos értékesítése, az előrelátó böles egyházpolitika, mely saját jogait fel nem adva, a másokét nem sérti, a vallásfelekezetek egymás melletti békés megélhetését lehetővé teszi s megővja a hazát azon bonnyodalaktól, mely az immár szerencsésen bevégzett művelődési küzdelem elnevezése alatt előidézte máshol a lelkiismeretek nyugalmának megzavarását — oly — elismerem — csak hozogasan felsorolt feladatok, melyeknek megoldására a legnemesebb ambízió lehet irányozva, ter nyílik abban azon kiváló tulajdonok érvényesítésére, melyeket az elhöklet főispán ur is felemlített, de azokkal felruházottnak ismeri az újon kinevezett primást, az ország közönsége, mely örömmel fogadta a kinevezést, bizalomteljes reménytel néz elébe az érsek primás egyházfejedelemi működésének. Ezen örömtől, — bizalomtól és reménytel lelkesültnék ismerve a vármegye közönségét, készséggel járul a javaslatához. A beszéd nagy hatást keltett, — s egyhangulag fogadtatott el az állandó választmány javaslatá.

— **Változások a községekben.** A belligyi m. kir. miniszter f. évi december hó 1-én 87.892. sz. a. kelt rendeletével megengedte, hogy a Hont vármegyében fekvő Alsó-Badin község nevet „Alsó-Bágyon“-ra, Felső-Badin község Felső-Bágyonra, Beluja község „Béld“-re, Czekőz község „Csakőz“-ra, Domanyik község „Dömeházá“-ra, Drenó község „Hont-Somos“-ra, Illia község „Ilés“-re, Kolpaich község „Topatak“-ra, Laczko község „Lászlód“-ra, Litava község „Litva“-ra, Alsó-Mladonya község „Alsó-Legend“-re, Felső-Mladonya község „Felső-Legend“-re, Prensófalva község „Berenesfalva“-ra, Szelez község „Szelenez“-re, Szenográd község „Szenavár“-ra, Szinya-Stefulio község „Sztinyató“-ra, Trpin község „Trpeny“-re, Unyatin község „Unyad“-ra, Apova község „Apafalva“-ra Hussó község „Magas Majtény“-re, Keszihoz község Danikeszire, Alsó-Príbel község „Alsó-Fehérkut“-ra, Felső-Príbel község, Felső-Fehérkutra, Priklek község „Beregak“-ra, Zahova község „Erdömög“-re, Klaszita község „Kalszita“-ra, Peese-nyicz község „Hont-Besenyőd“-re, Pjerg község „Hegybanya“-ra, Poesuvaldo község „Bosófalva“-ra, Alsó-Prandorf község „Alsó-Baka“-ra, Felső-Prandorf község „Felső-Baka“-ra végül Viszoka község nevet „Magaslak“-ra változtathassa át.

— **A nagymama bosszantása!** A mechanikai tudomány haladása a nagymama kezéből már régen kivette a kötő szerszámot és csak itt ott fordul elő hogy a jó nagymama az, estéli órákban mozgáshoz hozza a fűgő kötöttket és az unokáinak harisnyáiba belekötí régi időkbeli idézett gondolatait. Azonban a hátatlan unokák inkább gépharcsinákat vesznek elő, mert azok élénkebbek és finomabbak mint a nagymama hírelgő művei, azért részesült a nagymamácska harisnya-tömő-tudománya eddig háttérben elismerésben. De most már ennek a dícsőségnek is vége van egy amerikai találmánya által (mit nem találna ki az amerikai) mely „Darning Weaver“ (Stopf-Apparat, név alatt ismeretes. E készülékkel hibás harisnyákat vászon és pamutanyagokat egymint mindennemű tömő munkákat gyönyörűen mintha új szövés volna ki lehet javítani. E készülék kezelése oly egyszerű, hogy bármely iskolás gyermek minden bővebb magyarázat nélkül azonnal kezelheti. A „Darning Weaver“ előnyeit élénken bizonyítja az, hogy az a leány iskolákban mint tantárgy fogadtattat el és a hécsi gazdaasszonyok egylete (mint a női kézi munkák legértékesebb) által minden háztartásnak mint nélkülözhetetlen eszköz ajánlatik. Minthogy e készülék beszerzési ára igen csekély (összeget 1 forintot tesz utasítással és probamunkával együtt pedig a pénz előleges beiktatása mellett 1 frt. 25 kr.-ért szereshető meg) a közlő karácsony ünnepek alkalmával nem kezelhetünk újabb-hasznosabb és olcsóbb ajándékokat mint az új készüléknek beszerzését, mely bizonyára közkedveltségnek fog üdvöndölni. Beszerzési forrás: Schubert G. vezérképviselő Európa számára, Bécs, Margarethenstrasse Nr. 25.

— **(„Gyermekek öröme.”)** Ez a kedves két szó nem egyéb, mint újság címe, még pedig olyan újság, mely a maga nemében egyetlen. Először is minden évben csak egy szám jelenik meg belőle, másodsor pedig — nem fogad el előfizetést, mert minden szülő és minden gyermek ingyen kapja. Csak „kerjétek és megadtátok nektek.“ A „gyermek öröme“ tizenhat nagy oldalon egész csomó szebbnél szebb ifjúsági olvasmányt és díszesen díszesebb képet tartalmaz, izlettől a Lampel cég ifjúsági kiadványaiból, melyek, mint már ország-világ tudja, irodalmunk legjobb ilyenmunkái közé tartoznak. A ki meg akar ismerkedni e pompás kis lappal, írjon ez iránt Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) könyvkereskedésnek (Budapest, Andrassy-ut 21.), az rögtön megküldi ingyen és bérmentve, valamint elapok kiadóhivatalánál Selmeczen.

— **(Milyen könyvet vegyünk?)** Ez a kérdés most karácsony közeledtekor vajmi sok ember eszébe megfordul; mert hála istennek, a magyar közönség is eljutott már odáig, hogy ünnepi ajándéku legszivesebben azt vásárol, aminek kelendőse legbiztosabb mérteke egy nép műveltségének: könyvet. Nos hát, azoknak, a kit azt a főntebbi, idősebb kérdést intézik magukhoz, nagyon megkönnyítette a választ a főváros egyik legjelesebb, tegevekenyebb könyvkiadó vállalkata, a Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) cég, mely egy díszes kis füzetben éppen most beosztotta közé a magyar könyvpiac legjobb termékeinek jegyzékét. E bő katalógus ezer meg ezer könyvezimét tartalmaz, még pedig szakok szerint csoportosítva, úgy hogy akárki gyorsan és könnyen megteheti benne a neki valót. Ott vannak együtt a remekirok, a díszművek, a költemények, az elbeszélő és színmű-irodalom java; ott van külön-külön fejezetben minden egyes tudományág, ott vannak az ifjúsági iratok, a naptárak stb. stb. A cég bárkinék, aki ez iránt levelezőlapon megkeresi, ingyen küldi ezt a füzetet, mely teljesség dolgában egyike a legjobbaknak, melyeket ez idáig szerkesztettek. A jegyzékkel különben a helybeli könyvkereskedés és rendel-

kezik és szívesen szolgál is vele, annál inkább mert az összes könyvek helyben is kaphatók.

Nyilt-tér. *)

Köszönet nyilvánítás.

Mielőtt Selmeczbányáról távoznunk kötelességünknek tartjuk a nagyérdemű közönségnek legmélyebb köszönetünket fejteni ki, azon szíves részvételért melyet néhai fivérünk Kvassay Mór prépost-plebános elhunytá alkalmából tanusítani méltóztattak.

Selmeczbányán, 1891. évi december 14-én.

Kvassay István. Kvassay Gyula.

Ganz seid. bedruckte Foulards

fl. 1.20 bis fl. 4.65 p. Met. (ca. 450 versch. Dessins) vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Dépôt G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. 6

(*) E rovat alatt közlötteknek sem tartalmáért sem alakjáért nem felelős a Szork.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír
a legjobb szivarka hüvelyek.

8-9

Bor-kivonat.

Igen egészséges és jó borkak azonnali készítéséhez melyet valódi természetes bortól megkülönböztetni nem lehet, ezen kipróbált különlegességet ajánlom.

Két kilo (100 liter borhoz elégséges) ára 5 frt 50 kr. Recept ingyen mellékeltek.

Szesz megtakarítás

érhető el felülmulhatlan szesz erősítő esszenciámmal: ez az italoknak kellemesen vágó izt-kölesönöz s csak nézám kapláró.

Ára 3 frt 50 kr. kilonként (600-1000 literre) használati utasítással együtt.

Ezen különlegességeken kívül Rum, Cognac, finom Liqueurök stb. gyártásához szükséget összes esszenciákat ajánlok felülmulhatlan minőségben. Receptek ingyen mellékeltek. Arjegyek bérmentve.

Pollák Fülöp Károly

esszencia különlegességek gyára Prágában.

Szolid ügynőkök kerestetnek 12-50

KISS JÓZSEF
HETI LAPJA.

A HÉT

MEGJELENIK
MINDEN VASÁRNAP.

TÁRSADALMI, IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI KÖZLÖNY.

Csak az imént adta ki **A HÉT** közfelműtést keltett 100-ik számát. Ez a szám, melyet mai irodalmunk színevértéga töltött meg közleményeivel, egyuttal hű tükre azon előkelő szellemnek, mely e lapot állengli és azon magas irodalmi néveának, a melyet e lap képvisel.

A HÉT a legliberálisabb szemlében szerkesztett magyar hetilap. Közöl **novellákat, költeményeket, dramatizált apróságokat, politikai és társadalmi esszéket:** figyelemmel kíséri a hét összes morgalmát és kiválasztja és feldolgozza a legfontosabbakat és legérdekesebbeket. Kultural minden genret, hozzászól minden actualis kérdéshez, de sohasem lépi át azon határokat, melyeket a jó ízlés — irodalmi lapnál a legfőbb kritérium — parancsol.

A HÉT az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a péntek esti **színhazi premierekről** még ugyanazon a héten, agyszólván a napilapokkal egyidejűleg, hoz nagyobb szabású ismertetéseket. Szépirodalmi része kivételével actualis minden közleményben és jórészt ennek köszönheti nagy sikereit és azon közkedveltséget, melyben részesül.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy nagy irodalmi név.

Azok közül, a kik a „**A HÉT**“-be eddig írtak s részben állandó munkatársai, felmilitjuk a következőket:

A HÉT előfizetési feltételei:

Előfizetheti továbbá a „**HÉT**“-re és a „**MAGYAR HIRLAP**“-ra együtt kedvezményes áron, vagyis 24 frt helyett a két lap egész évre 20 frt. Félévre 10 frt. Negyedévre 5 frt.

Mutatóvánszámokat kívánatra ingyen és bérmentve küld

„**A HÉT**“ kiadóhivatala VII. Erzsébet-körút 6. szám.

Értesítés.

Van szerencsem a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint helyben a fiúton **Mihailik-féle házban** a kor igényeinek minden tekintetben megfelelek

czukrászdát

nyitottam, hol is naponta friss sütemények, torták, tea sütemények, különféle karácsonyi cukorkák, valamint tejszúrós reggeli, fekete kávé, stb-ek kaphatók.

Megrendeléseket alkalmi ünnepekre, úgy helyben, mint a vidékre jutányosan és gyorsan eszközölök.

Számos látogatásért és megrendelésekért esd és a n. é. közönség pártfogását kéri Selmeczbánya, 1891. december 12.

Szeidel Dezső czukrász.

Egy jókarban lévő bricska és egy szán megvételre kerestetik.

Czím a kiadóhivatalban.

A legjobb szer vizkór minden neme, valamint utóbajai ellen m. sargaság húgy és hol aghurut, légzésbántalmak, májbaaj stb. a híres

HYDROPSIN

(orvosok által ajánlva)

Grobstein Seapotheke,

Gmunden, felső Austria.

1 palack ára útmutatással 1 frt, esomagolással 1 frt 20 kr. 2-10

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs ótványunk.

Az ótvagy gerjesztésére, úgy mint minden nemű gyomorbaajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe **Egger díjuttalmazott**

SZÓDA-PASZTILLÁIT.

Kaphatók 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszerárában, valamint az

EGGER A. Fia cég

gyógyszer különlg. gyárában Bécs

Kapható Selmeczbányán: Sztankács Ferenc és Margócsy János gyógyszereszeknél. Korponán: ifj. Eisert Pál gyógyszerésznél. Ipolyvághon: Berko István gyógyszeresznél. 6-15